

NYHETSBRÉV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgratan 39, 114 32 STOCKHOLM Bankgiro: 5871-7315

Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

INDIENS ÖKANDE INTERNATIONELLA ROLL

Den 25 april gästades Utrikespolitiska Institutet av statssekreterare Sudhir Vyas vid Ministry of External Affairs, det indiska utrikesdepartementet. Mycket har hänt under de senaste tjugofem åren: Sovjetblockets upplösning, ökad världshandel och rörlighet över gränser, den Arabiska Våren, terrorismen, klimatförändringar och tekniska framsteg inom IT, telefoni, nya grödor m.m.

Mr Vyas budskap var, både under själva föredraget och under frågestunden, att Indiens utrikespolitik i allt väsentligt ligger fast. Den styrs av Indiens reella intressen, inte av ideologi. Det råder också konsensus om utrikespolitiken bland de indiska politiska partierna, möjligen med visst undantag för de två kommunistpartierna.

Indiens ekonomiska tillväxt och ökade utrikeshandel har lett till en ökad utrikespolitisk kapacitet men inte till någon förändring i inriktningen.

Mr Vyas gjorde en snabb genomgång av Indiens grannländer. Ett demokratiskt och stabilt Pakistan ligger i Indiens intresse, och Indien försöker uppmuntra mänskliga kontakter och handelsförbindelser mellan länderna. Samma sak gäller Kina, där Indien försöker, och anser sig ha lyckats, att isolera gränstvisten i Arunachal Pradesh så att den ej stör övriga förbindelser mellan länderna. Handeln mellan Indien och Kina ökar snabbt, och man har samma åsikter i en rad internationella frågor. Nepal, där Mr Vyas tjänstgjorde under kungens tid, genomgår nu en utveckling mot demokrati, d.v.s. dels bort från det gamla kungaväldet, men man har också lyckat inlemma maoisterna i den politiska processen. Det sistnämnda har Indien hjälpt till med. Även Burma genomgår just nu en demokratisering, och Indien uppmuntrar detta och anser det viktigt att omvärlden också uppmuntrar detta även om det kan ske tillfälliga bakslag på Burmas väg till demokrati. Indien importerar 60% av sin olja och gas från Gulfstaterna och ett stort antal indier arbetar där. Vad som händer i Gulfstaterna och mellanöstern är mycket viktigt för Indien.

De nära politiska och handelspolitiska relationer som Indien idag har till USA skulle varit otänkbara för femton år sedan.

Förbindelserna mellan Indien och EU är också mycket intensiva, men här finns det vissa svårigheter. Samarbetet när det gäller IT kunde vara mycket större, men i EU finns en viss osäkerhet om den s.k. datasäkerheten i Indien.

På en fråga om s.k. soft power svarade Mr Vyas att soft power inte är något som man utövar eller framkallar utan det manifesterar sig spontant. Indiens soft power är bl.a. demokrati, mänskliga rättigheter, alliansfrihet, kultur och goodwill i olika avseenden. Även buddhismen är en del av Indiens soft power. Indien är buddhismens hemland och man satsar nu på att återuppbygga det gamla buddhistiska klosteruniversitetet i Nalanda i Bihar, och på pilgrimsresor till de buddhistiska orterna.

Detta Nyhetsbrev aviseras till 1.895 mottagare. Till dessa kommer de som själva hittar Nyhetsbrevet på Empatums hemsida. Vi skickar en avisering via e-post. När samma adress visar sig vara obeställbar två gånger i rad stryks den ur vårt register.

Nr 2 2013

Utkommer 5 gånger per år
Nittonde årgången

Kulturevenemang:

SITARKONSERT I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG

Ustad **Shahid Parvez Khan** spelar klassisk nordindisk musik på sitar till minne av sitarmästaren Ravi Shankar.

Tid: Onsdagen den 5 juni kl 20.00

Plats: Tyska Kyrkan, Gamla Stan, Stockholm.

Biljetter: Pris 220- 290 kr

<https://www2.nortic.se/tickets/event/1354>

Anushka Shankar, Ravi Shankars dotter, ger en sitarkonsert i Göteborg:

Tid: Fredag 7 juni 2013 kl. 20:00

Plats: Stora Teatern, Göteborg

Biljetter: 390 kr

GITANJALI STORY KOMMER TILL SVERIGE

En föreställning som inbegriper dans, sång, recitation och multimedia kommer att äga rum med bl.a. filmskådespelaren Sharmila Tagore.

Detta med anledning av att det i år är hundraårsjubileum av **Rabindranath Tagores** (1861-1941) nobelpris i litteratur. Tagore var den förste icke-europé som fick ett Nobelpris. Han var filosof, författare, kompositör och målare. Han har översatt Gitanjali till engelska och skrivit inte mindre än två länders nationalsånger, Indiens och Bangladeshs.

Tid: Tisdag 4 juni kl 19.00

Plats: Z-salen, ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm.

Biljetter: 200 kr hos Ind-Cen Resor, Sveavägen 17, Stockholm, Tel 08-562 650 00

Se affisch som är bifogad detta Nyhetsbrev som sidan 5.

**MEDDELA FÖRÄNDRAD
E-POSTADRESS!**

SJÄLVMORD BLAND BÖNDER

Antalet självmord bland bönder i Indien är högt. Dessutom ökar antalet i snabb takt. Detta beror till stor del på skuldsättning som har förvärrats av införandet av genmodifierade grödor (GM). Självmorden har ökat efter införandet av GM och som en följd av liberaliseringarna och globalisering.

Känns detta igen? Detta är ett budskap som utbasuneras av aktivister som Arundhati Roy, Palagummi Sainath och Vandana Shiva. Det har citerats och gått rundgång i media och har därmed förvandlats till en sanning.

Statistik över självmord i Indien förs av National Crime Records Bureau (NCRB), som hör till Ministry of Home Affairs. Polischeferna i Indiens alla delstater, territorier och storstäder rapporterar årligen in alla självmord till NCRB, som började publicera statistiken år 1967. Dessvärre började man inte särredovisa självmord bland bönder förrän 1995. De två första åren därefter var statistiken inkomplett, så inte förrän 1997 finns användbara siffror.

Alltså kan man inte se hur många självmord som begicks bland bönder före år 1997 och följaktligen inte korrelera dem med liberaliseringen av ekonomin som påbörjades år 1991.

Antalet självmord bland bönder ökade år 2004 men minskade år 2005 och 2006 då det var lägre än år 2002.

En annan märklig observation är att av det totala antalet självmord år 2002 ägde 16,3% rum bland bönder. Eftersom halva Indiens befolkning arbetar inom jordbruket innebär det att 83,7% av självmorden äger rum i den övriga befolkningen.

Eftersom GM-grödor, särskilt bomull, introducerades år 2002 bör det gå att se om detta samvarierar med ökning av självmord bland bönder. Under åren 2002-2006 ägde en svag ökning rum i hela Indiens befolkning, men bland bönder skedde en svag minskning. Detta trots att arealen under GM-bomull ökade från noll år 2002 till 3,5 milj ha år 2006.

Gujarat är den delstat där GM-bomull introducerades först. År 2006 var en fjär-

Bokrecension:

SKADLIGA MYTER AVLIVAS

India's Tryst with Destiny, av Jagdish Bhagwati och Arvind Panagarya, Harper Collins, Noida 2012. (ISSN 978-93-5029-585-4).

Undertiteln till denna bok är "Debunking myths that undermine progress and addressing new challenges". Författarna avlivar på ett elegant sätt med hjälp av statistik ett antal vanliga myter om Indien, t.ex. att de fattiga blir fattigare eller att självmorden har ökat bland bönder p.g.a. införandet av genmodifierade grödor eller p.g.a. liberaliseringarna i allmänhet. Faktum är att självmordsfrekvensen bland bönder har legat stilla sedan 1990-talet och är betydligt lägre än bland befolkningen i övrigt.

De påvisar att indiska företagare undviker att anställa människor, trots att landet flödar över av tillgänglig arbetskraft. Detta beror på de stelbenta anställningsreglerna. Författarna hävdar att Jawaharlal Nehru ingalunda var så socialistisk som ofta påstås, men att däremot Indira Gandhi tvingades att föra en mer socialistisk politik som ett led i att behålla greppet om Kongresspartiet. Under hennes tid nationaliserades de stora bankerna och restriktionerna för det privata näringslivet skärptes.

Rajiv Gandhi började införa vissa reformer, samtidigt ville han modernisera samhället, bl.a. genom att datorisera statliga myndigheter och verk samt bygga trafikleder och planskilda vägkorsningar i städerna. För detta fick han mycket kritik och han avbildades ofta som en skolpojke som lekte med en dator.

De riktigt radikala reformerna kom år 1991 under premiärminister Narasingha Rao som en följd av en ekonomisk kris. Men författarna hävdar att dessa reformer hade legat i luften under en längre tid. Allt fler hade börjat inse att den statsdirigerade ekonomin med sin "license raj" inte fungerade. Sedan dess har tillväxten varit omkring 8% per år och miljoner fattiga har lyfts upp till en anständigare tillvaro.

Boken har ett intressant kapitel om Kerala, som ofta framställs som ett föredöme. Författarna håller med om detta men påpekar samtidigt att Kerala startade från en hög nivå år 1947. Men varför befann sig Kerala på en högre utvecklingsnivå redan år 1947? Här anför författarna flera samverkande orsaker som t.ex. kvinnornas starka ställning, men också att Kerala alltid har idkat handel med andra delar av Indien och med utlänningar. Kerala har enligt författarna alltid varit mer globaliserat!

I boken förklaras skillnaden mellan Track I-reformer, dvs sådana reformer på makronivå som syftar att generera tillväxt. Vid ökad tillväxt får staten mer pengar att genomföra Track II-reformer, d.v.s. spendera pengar på skolor, sjuk- och hälsovård, hjälp till de fattiga etc.

Författarna är optimistiska om framtiden. Indiens öppna samhälle och demokratiska system är en fördel jämfört med Kina. Den yngre generationen vill absolut inte rulla tillbaka reformerna, tvärtom kommer den att kräva att de fortsätter.

Boken torde vara mycket intressant att läsa för alla som intresserar sig för Indien, både på höger- och vänsterkanten!

dedel av den totala bomullsodlingen GM-bomull. Ändå har Gujarat den lägsta rapporterade nivån av självmord bland bönder, med en nivå för åren 2003-2006 som är lägre än de fem tidigare åren.

Det finns många anledningar till självmord, en av dem är skuldsättning. Detta är ingenting som är nytt utan har

funnits ända sedan åtminstone 1950-talet. Tilläggas kan att jordbruket i Indien torde vara en av de minst liberaliserade och globaliserade näringsgrenarna.

Efter kapitlet "*Reforms have led to increased suicides by Indian farmers*" i boken "*India's Tryst with Destiny*" av Jagdish Bhagwati och Arvind Panagarya (ISSN 978-93-5029-5

KERALAMODELLEN - FINNS DEN?

Kerala har Indiens bästa statistik på sociala indikatorer. Detta är välkänt. På 1970-talet gjorde man en relativt lyckad jordreform. Allt detta har gjort Kerala till ett föredöme, och man har diskuterat varför Kerala har varit så framgångsrikt. Olika orsaker har angetts. Kommunisterna och vänstersympatisörer framhåller gärna att det beror på "kommuniststyret". Det påstås ofta att Kerala har haft en kommunistisk regering nästa hela tiden efter självständigheten. Sanningen är att Kerala har styrts av kommunistledda koalitioner omväxlande med Kongressledda koalitioner. (Däremot är västerländska vänstersympatisörer inte så pigga på att påpeka att Västbengalen fram tills nyligen har haft en rent kommunistisk regering i 35 år - nästan lika länge som i Östeuropa!)

Sanningen är att Kerala befann sig på en hög nivå redan vid Indiens självständighet år 1947. Maharajorna av Travancore och Cochin hade redan på slutet av 1800-talet instiftat allmänna skolor, och de matrilineära kasterna skickade även sina döttrar till skolan. Maharajan av Travancore förbjöd även diskriminering av oberörbara. År 1951 hade Kerala 48% läskunnighet (idag 94%), Maharashtra 28 % (82%) och Gujarat 22% (80%). Tvärtemot vad många tror är Kerala ingalunda någon särskilt jämlik delstat, ojämlikheten i inkomst är faktiskt störst bland Indiens 15 största delstater, och visar inga tendenser att minska. Däremot ligger inkomstnivån på en hög nivå, både bland hög- och lågavlönade.

Nå, men har då inte de kommunistledda

koalitionerna framgångsrikt byggt vidare på den höga nivå som Kerala befann sig på vid självständigheten? Jo, delvis. Jordreformen anses allmänt ha varit mycket viktig. Man lyckades få dem som blev tilldelade jord att sambruka den, och jordreformen genomfördes utan att slita sönder samhället. Men i övrigt har utvecklingen inte genomförts via statliga ingripanden i högra utsträckning än annorstädes i Indien. Privatskolor och privat sjukvård används i högre grad i Kerala än genomsnittet för Indien.

Faktum är att utvecklingen i Kerala har gått långsammare än i övriga Indien efter självständigheten. Detta är lätt att konstatera eftersom övriga Indien sakta knappar in på Kerala.

Men den intressantaste frågan kvarstår: Varför var Kerala mer utvecklade än övriga Indien vid självständigheten år 1947? Maharajornas av Travancore och Cochin roll var utan tvekan viktig, särskilt inom utbildningsväsendet. Kvinnornas traditionellt starka ställning i samhället var också en viktig faktor, särskilt inom områden som utbildning, hygien och villighet att tillämpa familjeplanering. Överhuvudtaget var det civila samhället mycket starkt i Kerala i slutet av 1800-talet, och det fanns ett antal föreningar som uppmuntrade skolgång m.m. En annan faktor var att Kerala vid den tiden var en välbärgad delstat. Det fanns relativt många människor som var såpass välbärgade att de kunde skicka sina barn till skolan i stället för att låta dem arbeta. Men viktigt var också att det lönade sig att studera. Efter studierna

måste det finnas relevanta arbeten.

I början av 1830-talet började man odla avsalugrödor (cash crops). Européerna införde kaffe, senare te och därefter cashewnötter. Allt detta såldes för pengar. Den i Kerala allestädes närvarande kokospalmen med sin nöt, vilka har så många användningsområden, är till stor del en avsaluprodukt. Kokosnöten används normalt inte som basföda. Kryddor som peppar, ingefära och kardemumma har alltid odlats och sålts i Kerala. Detta har inbringat pengar, och är gammal tradition som sträcker sig tillbaka i 2.000 år. Kineser, judar, araber och européer har lockats till Kerala för att idka handel. Många har dessutom bostätt sig i Kerala och satt spår i befolkningen.

Idag kommer inte bara turister hit för att njuta av sol och stränder eller av det vackra landskapet, utan också utländska dataexperter, men även pensionärer som flyr från Europas kalla vintrar och höga priser.

Så Keralas framgångar beror på upplysta maharajor kvinnans traditionellt starka ställning, handel - både inrikes och utrikes, med avsalugrödor och kryddor, på senare tid turism och backoffice-tjänster samt den lyckade jordreformen.

Vad kallar man allt detta? Svar: Globalisering! Som har pågått i 2.000 år!

Efter kapitlet "*The Kerala Model has yielded superior education and health outcomes*" i boken "*India's Tryst with Destiny*" av Jagdish Bhagwati och Arvind Panagarya (ISSN 978-93-5029-585-4).

F.D. AMBASSADÖR FRÄMJAR HARMONI

Före indiske ambassadören, Mr **As-hok Sajjanhar**, har utnämnts till chef för National Foundation for Communal Harmony (NFCH), med säte i New Delhi. NFCH sorterar under inrikesministeriet skall främja goda förbindelser mellan olika folkgrupper samt medverka vid rehabilitering av offer för grupp- och terroristrelaterat våld. NFCH skall samarbeta med central- och delstatsregeringarna, lokal administration, NGO's, aktivister, universitet m.fl. för att främja förståelse och harmoni mellan olika folkgrupper.

POSITIVA NYHETER FRÅN JAMMU & KASHMIR

Det har varit tyst om Kashmir en tid. Situationen har lugnat ner sig även om det då och då fortfarande förekommer demonstrationer och protester. Orsakerna är många: folk är trötta på våldet och de flesta har insett att våldet inte leder någonstans; myndigheterna har börjat sätta olika utvecklingsprojekt som t.ex. byggen av vägar, sjukhus, det stora MGNREGA-projektet finns även i Kashmir; infiltrationen från Pakistan har minskat (men ej upphört helt) p.g.a. den alltmer instabila situationen där samt att Pakistan nu skickar infiltratorerna till Afghanistan i stället.

Allt detta kan man få reda på från en nyöppnad hemsida (se nedan). Där kan man t.ex. läsa att Jammu & Kashmir antagligen kommer att tillåta utländska direktinvesteringar i detaljhandeln, att man förbättrar faciliteterna i Gulmarg's turist- och skidområde med bl.a. ballongflygning, att man uppmuntrar småföretagsamhet m.m. Bakom hemsidan står indiska inrikesministeriet, så visst kan den betraktas som en partsinlaga, men det betyder inte att allt som står där är osant.

<http://www.jammuandkashmirupdate.com/>

ALF SVENSSON VILL AVSKAFFA KASTSYSTEMET?

Ett samhälles utveckling mäts inte bara i ekonomiska termer. Graden av civilisation kan mätas utifrån hur de svagaste behandlas. På den punkten har utvecklingen i världens största demokrati, mer eller mindre, stått stilla.

Kastväsendet är religiöst sanktionerat; det är en del av hinduismen och dess sätt att bedöma människovärdet. Den religiösa dimensionen gör kanske en förändring av kastväsendet svårare, men icke desto mindre nödvändig!

Detta är citat ur en artikel tillsynes författad av före KD-ledaren Alf Svensson och som lades ut på TV4:s hemsida den 5 mars 2013. Påståendena ovan är sanningar med modifikationer. Att daliternas situation i Indien har stått mer eller mindre stilla är faktiskt inte sant, fast det beror naturligtvis på vilken tidsperiod man jämför med. Detta framgår inte i artikeln. Jämför man daliternas situation i dag med för ett år sedan kanske skillnaden inte blir så stor, men jämför man med hur det var på 1950-talet så är skillnaden mycket stor.

Att kastväsendet är en del av hinduismen är delvis sant, men det är riktigare att säga att kastväsendet är en del av den in-

<http://www.newsmill.se/artikel/2013/03/05/avskaffande-av-indiens-kastsystem-b-vara-villkor-f-r-nya-eu-avtal>

diska kulturen. Alla indier har kast, även muslimer, sikher och kristna. Även Pakistan och Bangladesh har kastsystem. De buddhistiska singhalerna på Sri Lanka har kastsystem, även om det spelar en betydligt mindre roll än i Indien. Däremot har hinduerna på Bali inget kastsystem.

Ofta jämförs kastdiskrimineringen i Indien med apartheid i Sydafrika. Men det finns en viktig skillnad: apartheid i Sydafrika var sanktionerat och t.o.m. påbjudet av myndigheterna, kastdiskrimineringen i Indien är inte sanktionerad av myndigheterna och bekämpas av dem.

Artikeln rubrik lyder: *Avskaffande av Indiens kastsystem bör vara villkor för nya EU-avtal.* Men detta står ingensans i Alf Svenssons artikel. Att kräva att Indien skall "avskaffa" kastsystemet är lika intelligent som att kräva att svenska regeringen skall "avskaffa" diskrimineringen av invandrare. Alf Svenssons slutkläm är i stället: *Framtida EU-samarbete med Indien måste prioritera insatser emot diskriminering på grund av kast.* Det är ju betydligt bättre.

TRILATERALT MÖTE I STOCKHOLM

Tyska Marshallfonden i USA och Sveriges Utrikesdepartement stod den 12-13 april 2013 värd för Indiens Sjätte Trilaterala Forum, en pågående dialog mellan europeiska, amerikanska och indiska politiker och kommentatorer om frågor av gemensamt intresse.

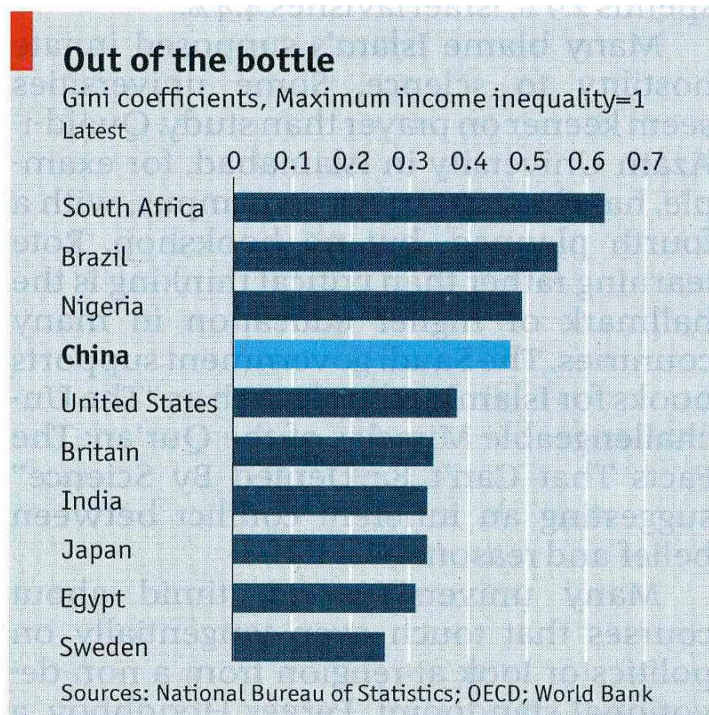
Indiens Näringsminister Sachin Pilot höll ett inledningsanförande om Indiens ekonomiska agenda. Utrikesminister Carl Bildt talade vid invigningsmötet.

Diskussionerna fokuserade på Indiens stundande allmänna val och ekonomiska tillväxutsikter, eurokrisens konsekvenser för Indien, förändringarna i Afghanistans år 2014, Indiens engagemang i Östasien, nukleär säkerhet och stabilitet och förändrade energimönster.

Deltagarna vid detta Forum var högre tjänstemän från regeringarna i USA, Indien, Sverige, Tyskland, Frankrike och England samt EU och Nato, experter från över ett dussin tankesmedjor och universitet i Indien, Europa och Nordamerika, samt flera journalister och representanter från näringslivet.

För mer information besök <http://www.gmfus.org> inklusive podsändningar av intervjuer.

INDIEN - INTE SÅ OJÄMLIKT SOM MAN TROR!

Ginikoefficient är ett ekonomiskt mått på ojämlikheten, till exempel i inkomstfördelning, hos en befolkning. Måttet visar hur inkomsterna är fördelade i en viss population. Ginikoefficienten har ett värde mellan noll (0) och hundra procent (1). 0 innebär att alla individer har exakt lika stora tillgångar (dvs total jämlikhet) medan 1 innebär total ojämlikhet.

Ju lägre ginikoefficient för inkomster, desto mer jämnt fördelas löner, vinster, bidrag, och andra ersättningar inom ett land. Till exempel Norge är ett av de länder som har låga ginikoefficienter för inkomster, och har därmed en jämn inkomstfördelning. Flera länder i Sydamerika har mycket höga ginikoefficienter (jämfört med världens genomsnitt) och har därmed mycket ojämlika inkomstfördelningar.

Diagrammet är hämtat ur Economist, Januari 26, 2013, förklaringen från Wikipedia.

100 års Jubileum

Det är 100 år sedan RABINDRANATH TAGORE fick Nobel Pris i litteratur.
Gruppen Baithak från London med SHARMILA TAGORE från Indien firar högtiden.

Celebrating 100 years

WE celebrate 100 years of Rabindranath Tagore's Nobel Prize with
Baithak group from London and guest artist SHARMILA TAGORE.

The Gitanjali Story kommer till Stockholm!

04 Juni 2013, kl. 19.00

The Gitanjali Story coming to Stockholm!

04 June 2013, 19.00 hrs

Venue: ABF-Huset, Z-salen, Sveavägen 41, Stockholm

Biljetter @ 200kr finns att köpa hos Tickets @ 200kr can be purchased at

Indcen Resor, Sveavägen 17, Stockholm, Tel.08-56265000

****Special thanks to: ICCR - Elite Hotels - Indcen Resor - Ajay Limousine - Initiative Asia****